

DECIZIE nr. 581 din 29 septembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (3) și (7) din Codul de procedură civilă

EMITENT • CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 828 din 5 noiembrie 2015**

Data intrării în vigoare 05-11-2015

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Andreea Costin	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (6) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mircea Vasile Dobrescu, Letiția Dominica Niculescu și Horia Constantin Niculescu în Dosarul nr. 15.250/3/2014/a1 al Tribunalului București - Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 378D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 654 din 11 noiembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 15.250/3/2014/a1, Tribunalul București - Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (6) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mircea Vasile Dobrescu, Letiția Dominica Niculescu și Horia Constantin Niculescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a unei încheieri de anulare a cererii de chemare în judecată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că în perioada dintre data pronunțării încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată și termenul acordat pentru soluționarea cererii de reexaminare reclamantii pot complini lipsurile cererii de chemare în judecată, fără a li se imputa tergiversarea procedurii prevăzute de art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă sau afectarea drepturilor părților. Așadar, apreciază că remedierea lipsurilor acțiunii introductive până la termenul de soluționare a cererii de reexaminare ar duce la o extindere a termenului de 10 zile prevăzut de art. 200 din Codul de procedură civilă, care, de altfel, este un termen mult prea scurt. În acest sens se impune adăugirea la sfârșitul art. 200 alin. (7) a sintagmei "sau până la soluționarea cererii de reexaminare" sau prin eliminarea din textul criticat a tezelor finale, respectiv "dacă aceasta a fost dispusă eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat potrivit alin. (3)", așa încât instanța de control va verifica și actele depuse până la soluționarea cererii de reexaminare.

6. Prin urmare, apreciază că, în această modalitate, scopul procedurii de regularizare nu ar duce la protecția exclusivă a părților și nu s-ar îngreuna artificial accesul reclamantilor la soluționarea cererii, în condițiile în care aceștia au fost de bună credință și au comunicat lipsurile cererii de chemare în judecată până la termenul stabilit pentru soluționarea cererii de reexaminare. În consecință, imposibilitatea complinirii lipsurilor cererii de chemare în judecată până la data soluționării cererii de reexaminare și neanalizarea înscrisurilor îngreăște accesul la justiție, statul fiind obligat să acorde oricărei persoane facilitățile rezonabile pentru a accede la instanță.

7. În final, apreciind că jurisprudența în materie este constantă în sensul că "judecătorul constituent" nu poate adăuga la lege, arată că se impune stabilirea caracterului discriminatoriu al dispoziției legale criticate în măsura în care ar fi interpretată fără limite în avantajul părâtului.

8. Tribunalul București - Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. O reglementare în sensul arătat de autorii excepției de neconstituționalitate, de complinire a lipsurilor cererii de chemare în judecată până la momentul soluționării cererii de reexaminare, ar da naștere arbitrariului și nu ar asigura premisele soluționării cu celeritate a cauzelor.

9. Potrivit prevederilor **art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992**, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat, în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate, reținut de Curtea Constituțională în [deciziile nr. 31 din 21 ianuarie 2014](#), nr. 510 din 7 octombrie 2014 sau nr. 708 din 27 noiembrie 2014.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 200 alin. (6) din Codul de procedură civilă. Având în vedere susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate, Curtea va reține ca obiect al acesteia, pe lângă textul legal expres indicat, și dispozițiile art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă. De asemenea, se observă că, după sesizarea Curții Constituționale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, iar după renumerotare textele de lege criticate se regăsesc, în aceeași redactare, la art. 200 alin. (3) și (7) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

- Art. 200 alin. (3) și (7): "(3) Când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194-197, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).

[...]

(7) Cererea se soluționează prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului, de către un alt complet al instanței respective, desemnat prin repartizare aleatorie, care va putea reveni asupra măsurii anulării dacă aceasta a fost dispusă eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat potrivit alin. (3)."

14. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, se mai invocă și dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că motivele invocate de autorii excepției nu reprezintă veritabile argumente de neconstituționalitate, ci acestea fiind la modificarea dispozițiilor de lege criticate în sensul solicitat, soluțiile legislative existente nemulțumindu-i pe aceștia. Or, potrivit [art. 2 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), "Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului", astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (3) și (7) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mircea Vasile Dobrescu, Letiția Dominica Niculescu și Horia Constantin Niculescu în Dosarul nr. 15.250/3/2014/a1 al Tribunalului București - Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București - Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

C.T.C.E. Piatra Neamt